

1891-12-03

SENDER

Harald Slott-Møller

RECIPIENT

Emil Hannover

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Dansk

Date explanation:

Datering i brev.

Sender's location:

København

Mentioned people:

Carl Jacobsen

Karl Madsen

Oscar Madsen

Lauritz Zeuthen

Archive:

Den Hirschsprungske Samling

Other references:

Se brevet dateret 2. september 1891
fra Emil Hannover til Johan Rohde,
hvor sagen mod Oscar Madsen også
omtales. Desuden brev af

TRANSCRIPTION

[tilføjet med blyant:] S.

Kjære Hannover

Spørgsmaalet Zeuthens Salair
er afgjort, lad os betragte
det som ude af Verden.

Jeg skal villig ind-
rømme, at denne Af-
gjørelse vel nok lidt
maa betegnes som en
Voldshandling af mig,
da jeg fuldt vel har
forstaaet, at det lige
fraa første Færd har
været din Mening at
betale hele Sagen,
dog tror jeg, at du
oprindelig har taget

[2]

den Beslutning under
Forudsætning af, at
kun jeg, ikke du,
kunde gjøre mig Haab
om et gunstigt Udfald
af et Søgmaal. I og
for sig fandt og finder
jeg ikke heri tilstræk[-]
kelig Grund til, at
du skulde bære hele
Sagens Byrde, da
Fornærmelsen mod mig
var mindst lige saa
grov, som den mod
dig. Det er reverenter
talt ogsaa kun
af utidig Flovhed og
en grundfæstet Uvilje

[3]

mod at tale om Penge-

sager, der har gjort, at
jeg ikke tidligere pro-
testerede.
Endnu mindre
Grund blev der da til,
at du skulde have
alle Udgifterne ved
Sagsanlægget, da Zeuthen
Erklærede, at det ene
saavel juridisk som
moralsk vigtige var
at gjøre det til tre
Sager. Det du skriver
om, at kun et "privat"
Mellemværende mellem
Oscar Madsen og dig
skulde have draget
os ind i Sagen, har du
ganske sikkert aldeles

[4]

ikke Ret i, du kan
være overbevist om, at
det er igjennem utallige
smaa underjordiske
Ledninger, at Næringen
er blevet tilført min
smukke, lille Hadets
Blomst. Jeg beder dig
nu tro mig, naar jeg
siger, at da jeg forleden
ude i Lyngbye bad dig
ordne Tingen med Zeuthen,
tænkte jeg Sagen kun
som et Udlæg, jeg bad
dig gjøre; jeg behøver
vel ikke at kalde
"Gud den almægtige"
til Vidne herpaa,
lige saa lidt som

[5]

paa, at jeg ikke har
handlet Karl Madsensk
i denne Sag.

Med Hensyn til Kjøbet
af den omtalte Tegning
maa jeg beklage, at
du ikke kan faa den,
da jeg har været nødt
til at sælge den for
hvad jeg kunde faa
for den. Du kan nok
forstaa, at selv om
det ikke var sket,
var du kommet alt
for langt med dine
200 Kr overfor en Tegning
jeg har solgt for 25 Kr.
I det hele taget synes
jeg, er det et lidt

[6]

vanskeligt Forhold
at sælge Billeder
til sine Venner,
ja noget andet
var det om jeg var
Bedstevæn med Carl
Jacobsen og Bonkamme
rat med Etatsraaden,
eller Kjæreste med deres
respectable (gud bevares
respectable) Fruer
men men – – –
Skulde du derimod
paa ingen Maade
vide dine levende
Raad med, hvad
du skal bruge dine

[7]

200 Kr til, saa kan
du laane os dem

en Gang i Vinter,
hvis det skulde knibe
for os at faa gjort
vore Billeder færdige,
hvad det desværre nok
kommer til. Naar
vi saa en Gang (Gid
det ske snart) kommer
ovenpaa, saa er det
jo ikke saa farligt
for os at betale dem
tilbage. Saa faar de
sære Børn deres Vilje
og saa græder de
ikke. Til Slut Tak
for dit rare Brev
og for den elskværdige

[8]

Maade hvorpaa du
har taget den hele

Sag

Din hengivne

Ven

H Slott-Møller

Kjøbenhavn 3 XII 91

Kjære Hanne

R

Spørgsmålet henhørende til
en afgjort, lad os betragte
det som ude af Hænde.

Jeg skal villig ind-
rømme, at denne Af-
gjørelse vel nok lidt
maa betegnes som en
Vælskædning af mig,
aa jeg fuldt vel har
forstået, at det lige
præc første Bærd har
været din Mening at
betale hele Sagen,
dog tror jeg, at du
opriindelig har læst

den Beslutning under
Forsætning af, at
Kun jeg, ikke du,
kunde gøre mig Haab
om et gunstigt Udfald
af et Sælsmaal. Jeg
for sig sandt af pinder
jag ikke veri tilstræk-
kelig Grund til, at
du skulde have vel
sagens Dygt, da
Fornærmelsen mod mig
næv mindst ligesaa
grov, som den mod
dig. Det er reventer
Tælt appaa Kun
af utidig Flovbed af
en Grundpæstet Urigi

mod at tale om Pengesagen, der var gjort at jeg ikke tidligere protesterede.

Endnu minar Grund blev der det til, at du skulde have alle Modgiftene med Lapsanlægget, da Heintze erklærede, at det ene saavel juridisk som moralisk rigtig var at give det til den Sager. Det an skreiv om, at kun et officielt Mellemværende mellem Oscar Madson og dig skulde have drøjet os ind, ^{for} har du ganske sikkert aldrig

ikke Ret i, du kom
nære overbevist om, at
det er i gjenneind utallige
små underindiske

Ledninger, at Nærings
er blevet tilføjet sin
smukke, lille Hædets
Blomst. Jeg beder dig
nu tro mig, naar du
siger, at da du kom
næ i Lyngby had dig
dane Ting med Hæd
tænkte du Læse Kom
som et Udsøg, du had
dig sine dig behøver
vel ikke at Kæde
"Quod aen almægtige"
til Viane her paa
lige saa lidt som

paa, at is ikke kan
handlet Karl Madsen
i denne sag.

Med Hensyn til Kjøbet
af den antatte Teening
maa is bekla, at
du ikke kan paa den
aa is kan næst niat
til at sælge den for
hvad is kunde paa
for den. Du kan nok
forstå, at selv om
det ikke kan ske,
kan du kommet alt
for langt med dine
200 Kr over for en Teening
is kan sælge for 25 Kr.

Y det vel taet synes
is, er det et lidt

hanskelst Formid
at sælge Piceen
til sine Venner,
ja noget andet
var det om ik var
Redstivers med Carl
Jacoben af Renskamme
rat med Etatsraaden
eller Hjærte med dets
respective (quo venares
respectable) Fruer
men men - - -

Skulde du derimod
paa ingen Maade
vide dine levende
Raad med, hvad
du skal bruge din

200 Kr til, saa kom
an baane os den
en Gang i Vinter,
men det skulde Krise
for os at saa gjat
nue Billen kende,
hvad det der mere nok
kommer til. Naar
vi saa en Gang (Gid
det ske snart) kommer
overpaad, saa er det
jo ikke saa farligt
for os at betale den
tilbage. Saa kan de
saa Roin den Vise
af saa gaad de
ikke. Til Slut Tak
for dit rare Brev
af for den elskende

Maade muremaa au
naw taat aen nee
Laf

Ain muremaa
Ven

Y. Latt. Miez

Kiemenan 3 XII 91